

Publicerad 2010-10-24 18:33 av queenia

... som hos en förlorad själ

kryper in

i mig själv

och inser att

jag inte kommit

en milimeter

på livets väg.....

kylan inom mig

är konstant

fingrarn lyder knappt

munnen förvrids av smärta

när du uttalar

de ord jag längtar efter....

vänder mig om och går

med värdigheten som

hos en förlorad själ.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren queenia med Poeter.se id #34550 innehar upphovsrätten